

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

25 päivänä heinäkuuta 2018*

Ennakkoratkaisupyyntö – Turvapaikkapolitiikka – Direktiivi 2013/32/EU – 31 artiklan 8 kohta ja 32 artiklan 2 kohta – Ilmeisen perusteeton kansainvälistä suojelua koskeva hakemus – Turvallisen alkuperämaan käsite – Mainittua käsitettä koskevien kansallisten sääntöjen puuttuminen – Hakijan esittämät tiedot, joita pidetään luotettavina mutta riittämättöminä hakijan alkuperämaan tarjoaman suojan riittävyyden osalta

Asiassa C-404/17,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Förvaltningsrätten i Malmö – Migrationsdomstolen (maahanmuuttoasioita käsittelevä Malmön hallintotuomioistuin, Ruotsi) on esittänyt 3.7.2017 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 6.7.2017, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

A

vastaan

Migrationsverket,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. Silva de Lapuerta sekä tuomarit J.-C. Bonichot (esittelevä tuomari), A. Arabadjiev, S. Rodin ja E. Regan,

julkisasiamies: M. Wathelet,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Ruotsin hallitus, asiamiehinaan A. Falk, C. Meyer-Seitz, H. Shev ja L. Zettergren,
- Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus, asiamiehinaan R. Fadoju, C. Crane ja S. Brandon, avustajanaan D. Blundell, barrister,
- Euroopan komissio, asiamiehinaan K. Simonsson ja M. Condou-Durande,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

* Oikeudenkäyntikieli: ruotsi.

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/32/EU (EUVL 2013, L 180, s. 60) 31 artiklan 8 kohdan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat A ja Migrationsverket (maahanmuuttovirasto, Ruotsi) ja jossa on kyse viimeksi mainitun päätöksestä hylätä A:n pakolaisasemaa ja oleskelulupaa koskeva hakemus, määrätä hänet palaamaan alkuperämaahansa ja kieltää häntä palaamasta Ruotsiin kahteen vuoteen.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

- 3 Pakolaisaseman myöntämistä tai poistamista koskevissa menettelyissä jäsenvaltioissa sovellettavista vähimmäisvaatimuksista 1.12.2005 annetun neuvoston direktiivin 2005/85/EY (EUVL 2005, L 326, s. 13) 23 artiklan 4 kohdan g alakohta on muotoiltu seuraavasti:

”Lisäksi jäsenvaltiot voivat säätää, että II luvun peruseriaatteiden ja takeiden mukainen tutkintamenettely asetetaan etusijalle tai sitä nopeutetaan, jos:

--

- g) hakija on esittänyt epä johdonmukaisia, ristiriitaisia, epätodennäköisiä tai riittämättömiä tietoja, jotka selvästi osoittavat hakijan väitteen häneen kohdistuneesta -- vainosta epäuskottavaksi --”
- 4 Direktiivin 2013/32 johdanto-osan 11, 12, 18, 40, 41 ja 42 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(11) Jotta voitaisiin varmistaa, että vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelemiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle 13 päivänä joulukuuta 2011 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2011/95/EU [(EUVL 2011, L 337, s. 9)] tarkoitettujen hakijoiden tarve kansainväliseen suojeluun arvioidaan kattavasti ja tehokkaasti, kansainvälisen suojelun myöntämisen- ja poistamismenettelyjä koskevan unionin säännösten olisi perustuttava yhdistetyn menettelyn käsitteeseen.

(12) Tämän direktiivin päätarkoituksena on kehittää edelleen vaatimuksia kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevia jäsenvaltioiden menettelyjä varten yhteisen turvapaikkamenettelyn luomiseksi unioniin.

--

(18) On sekä jäsenvaltioiden että kansainvälistä suojelua hakevien edun mukaista, että kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset ratkaistaan mahdollisimman nopeasti, tämän kuitenkin rajoittamatta asianmukaisen ja perusteellisen tutkinnan suorittamista.

--

- (40) Hakijan turvallisuus alkuperämaassaan on keskeisimpiä seikkoja arvioitaessa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen perusteiden riittävyttä. Jos kolmas maa voidaan katsoa turvallisesti alkuperämaaksi, jäsenvaltioiden olisi voitava määrittää se turvallisesti ja olettaa sen olevan turvallinen yksittäiselle hakijalle, ellei tämä esitä todisteita tätä vastaan.
- (41) Kun otetaan huomioon yhdenmukaistamisen taso, joka on saavutettu siinä, että kolmansien maiden kansalaisia ja kansalaisuudettomia henkilöitä pidetään kansainvälistä suojelua saavina henkilöinä, olisi säädettävä yhteisistä perusteista, joita noudatetaan kolmansien maiden määrittämisessä turvallisiksi alkuperämaiksi.
- (42) Kolmannen maan määrittäminen turvallisesti alkuperämaaksi tätä direktiiviä sovellettaessa ei voi antaa ehdottomia turvatakeita kyseisen maan kansalaisille. Määrittämisen perusteena olevassa arvioinnissa voidaan sen luonteen takia ottaa huomioon vain maan yleinen yhteiskunnallinen, oikeudellinen ja poliittinen tilanne ja se, rangaistaanko vainoa, kidutusta tai epäinhimillistä tai halventavaa kohtelua tai rankaisemista harjoitettavia toimijoita käytännössä, kun nämä on todettu syyllisiksi tällaisiin toimiin kyseisessä maassa. Tämän vuoksi on tärkeää, että maan määrittämistä turvallisesti maaksi ei voida enää pitää merkityksellisenä hakijan kannalta, jos hän on esittänyt päteviä syitä, joiden perusteella maata ei voida katsoa turvallisesti hänen henkilökohtaisessa tilanteessaan.”

5 Kyseisen direktiivin 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tämän direktiivin tarkoituksena on perustaa yhteiset menettelyt – kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista varten.”

6 Mainitun direktiivin III luvun, jonka otsikko on ”Ensimmäiseen päätökseen liittyvät menettelyt”, aloittavassa 31 artiklassa, jonka otsikko puolestaan on ”Tutkintamenettely”, säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltiot käsittelevät kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset II luvun peruseriaatteiden ja takeiden mukaisessa tutkintamenettelyssä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tutkintamenettely saadaan päätökseen mahdollisimman pian, tämän kuitenkin rajoittamatta asianmukaista ja perusteellista tutkintaa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tutkintamenettely saadaan päätökseen kuuden kuukauden kuluessa hakemuksen jättämisestä.

--

8. Jäsenvaltiot voivat säätää, että II luvun peruseriaatteiden ja takeiden mukaista tutkintamenettelyä nopeutetaan ja/tai että se suoritetaan rajalla tai kauttakulkualueella 43 artiklan mukaisesti, jos:

a) hakija on hakemusta tehdessään ja asiaa esittäessään tuonut esiin vain seikkoja, joilla ei ole lainkaan merkitystä sen selvittämiseksi, voidaanko häntä pitää direktiivin [2011/95] nojalla kansainvälistä suojelua saavana henkilönä; tai

b) hakija tulee tässä direktiivissä tarkoitettusta turvallisesta alkuperämaasta; tai

--

e) hakija on esittänyt selvästi epäjohdonmukaisia ja ristiriitaisia, selvästi väriä tai ilmeisen epätodennäköisiä tietoja, jotka ovat ristiriidassa riittävällä tavalla varmennettujen alkuperämaata koskevien tietojen kanssa, tehden näin väitteensä selvästi epäuskottavaksi sen suhteen, voidaanko häntä pitää direktiivin [2011/95] nojalla kansainvälistä suojelua saavana henkilönä; tai

--”

- 7 Direktiivin 2013/32 32 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Perusteettomia hakemuksia koskeissa tapauksissa, joihin pätee jokin 31 artiklan 8 kohdassa mainituista olosuhteista, jäsenvaltiot voivat kansallisen lainsäädännön nojalla katsoa hakemuksen ilmeisen perusteettomaksi.”

- 8 Saman direktiivin 36 artiklassa, jonka otsikko on ”Turvallisen alkuperämaan käsite”, säädetään seuraavaa:

”1. Kolmas maa, joka on määritetty turvalliseksi alkuperämaaksi tämän direktiivin mukaisesti, voidaan hakemuksen yksilöllisen tutkinnan jälkeen katsoa turvalliseksi alkuperämaaksi tietyille hakijalle ainoastaan, jos:

- a) hakija on tämän maan kansalainen; tai
- b) hakija on kansalaisuudeton henkilö ja tämä maa on hakijan aiempi asuinmaa

ja jos hakija ei ole esittänyt mitään vakavia perusteita sille, että tätä maata ei voitaisi katsoa hänen henkilökohtaisessa tilanteessaan turvalliseksi alkuperämaaksi, minkä johdosta häntä voitaisiin pitää direktiivin [2011/95] mukaisesti kansainvälistä suojelua saavana henkilönä.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä kansallisessa lainsäädännössä yksityiskohtaisista säännöistä ja menettelyistä, jotka koskevat turvallisen alkuperämaan käsitteen soveltamista.”

- 9 Direktiivin 2013/32 37 artiklassa, jonka otsikko on ”Kolmansien maiden kansallinen määrittäminen turvallisiksi alkuperämaiksi”, säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai antaa lainsäädäntöä, jonka mukaan jäsenvaltio voi liitteen I mukaisesti määrittää turvalliset alkuperämaat kansallisesti kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten tutkintaa varten.

2. Jäsenvaltioiden on tarkasteltava tämän artiklan mukaisesti turvallisiksi alkuperämaiksi määritettyjen kolmansien maiden tilannetta säännöllisesti uudelleen.

3. Tämän artiklan mukaisen arvioinnin siitä, onko maa turvallinen alkuperämaa, on perustuttava useisiin tietolähteisiin ja erityisesti muilta jäsenvaltioilta, [Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirastolta (EASO)], YK:n pakolaisasiain päävaltuutetulta, Euroopan neuvostolta sekä muilta alan keskeisiltä kansainvälisiltä järjestöiltä saatuihin tietoihin.

4. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi maat, jotka ne määrittävät turvallisiksi alkuperämaiksi tämän artiklan mukaisesti.”

- 10 Mainitun direktiivin liitteessä I, jonka otsikko on ”Turvallisten alkuperämaiden määrittäminen 37 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa”, todetaan seuraavaa:

”Tiettyä maata voidaan pitää turvallisena alkuperämaana, jos oikeudellisen tilanteen, demokraattisen järjestelmän puitteissa tapahtuvan lainsäädännön soveltamisen ja yleisen poliittisen tilanteen perusteella voidaan osoittaa, että maassa ei yleisesti eikä jatkuvasti esiinny vainoa, sellaisena kuin se on määritelty direktiivin [2011/95] 9 artiklassa, eikä kidutusta tai epäinhimillistä tai halventavaa kohtelua tai rankaisemista eikä kansainvälisen tai kansallisen aseellisen selkkauksen aiheuttamaa mielivaltaisen väkivallan uhkaa.

Tässä arvioinnissa on otettava huomioon muun muassa se, missä määrin annetaan suojelua vainolta ja huonolta kohtelulta seuraavien seikkojen perusteella:

- a) maan asiaa koskeva lainsäädäntö ja sen soveltamistapa;
 - b) ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyssä eurooppalaisessa yleissopimuksessa[, joka on allekirjoitettu Roomassa 4.11.1950,] ja/tai kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevassa kansainvälisessä yleissopimuksessa[, jonka Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokous on hyväksynyt 16.12.1966,] ja/tai kidutuksen vastaisessa Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksessa määrättyjen oikeuksien ja vapauksien noudattaminen, erityisesti niiden oikeuksien noudattaminen, joista mainitun eurooppalaisen yleissopimuksen 15 artiklan 2 kohdan mukaisesti ei voida poiketa;
 - c) [Genevessä 28.7.1951 allekirjoitetun pakolaisten oikeusasemaa koskevan yleissopimuksen] mukaisen palauttamiskiellon periaatteen noudattaminen;
 - d) tehokas oikeussuojajärjestelmä niiden henkilöiden suojaamiseksi, joiden kyseisiä oikeuksia ja vapauksia on loukattu.”
- 11 Direktiivin 2013/32 46 artikla, jonka otsikko on ”Oikeus tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin”, sisältää 5 ja 6 kohdan, joiden sanamuoto on seuraava:

”5. Jäsenvaltion on sallittava hakijoiden jäädä alueelleen siihen asti, kun määräaika, jonka kuluessa näiden on käytettävä oikeuttaan tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin, on päättynyt, ja silloin, kun tällaista oikeutta on käytetty määräajassa, odottamaan muutoksenhaun tulosta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 6 kohdan soveltamista.

6. Kun kyseessä on

- a) päätös katsoa hakemus ilmeisen perusteettomaksi 32 artiklan 2 kohdan mukaisesti – –;

--

tuomioistuimella on oltava valtuudet ratkaista joko hakijan pyynnöstä tai omasta aloitteestaan, saako hakija jäädä jäsenvaltion alueelle, jos päätöksen seurauksena hakijan oikeus jäädä jäsenvaltioon lakkaa ja kun kansallisessa lainsäädännössä ei ole tällaisissa tapauksissa säädetty oikeudesta jäädä jäsenvaltion alueelle odottamaan muutoksenhaun tulosta.”

Ruotsin oikeus

- 12 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ilmoittaa, ettei Ruotsin oikeudessa ole laeissa tai asetuksissa mitään säännöksiä direktiivissä 2013/32 tarkoitetuista turvallisista alkuperämaista.
- 13 Ulkomaalaislain (utlänningslag; SFS 2005, nro 716) 31.12.2016 saakka voimassa olleessa versiossa kyseisen lain 8 luvun 19 §:ssä säädettiin, että maahanmuuttovirasto saattoi määrätä maastapoistamispäätöksensä välittömästi toimeenpanosta myös silloin, kun ne eivät olleet tulleet lainvoimaisiksi, jos turvapaikkahakemus oli ilmeisen perusteeton ja jos oli ilmeistä, ettei ollut muuta syytä antaa hakijalle oleskelulupaa.
- 14 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan kyseistä säännöstä muutettiin 1.1.2017 lukien, jotta Ruotsin oikeudessa otettaisiin huomioon direktiivillä 2013/32 toteutetut turvapaikkamenettelyjen muutokset ja erityisesti sen 31 artiklan 8 kohta. Maahanmuuttovirasto voi näin ollen kyseisestä päivästä lukien määrätä maastapoistamispäätöksensä välittömästi toimeenpanosta myös silloin, kun

ne eivät olleet tulleet lainvoimaisiksi, jos ulkomaan kansalaisen esittämät tosiseikat ovat ”merkityksettömiä” hänen turvapaikkahakemuksensa tutkinnan kannalta tai jos ne ”eivät ole luotettavia” siten, että hänen turvapaikkahakemustaan on pidettävä ilmeisen perusteettomana, ja jos on ilmeistä, ettei oleskelulupaa voida myöntää myöskään muulla perusteella.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

- 15 Ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että A, joka on Serbian kansalainen, teki maaliskuussa 2017 turvapaikkahakemuksen ja oleskelulupahakemuksen Ruotsissa.
- 16 Mainitun hakemuksensa tueksi hän vetosi siihen, että vuosien 2001 ja 2003 välisenä aikana maanalainen puolisotilaallinen ryhmä oli uhkaillut häntä ja kohdistanut häneen väkivaltaa ja että hän oli ilmoittanut kyseisestä ryhmästä poliisille vuonna 2003. Hän mainitsi siitä, että vuoteen 2012 saakka hän oli saanut Serbian viranomaisten ja Yhdistyneiden kansakuntien väliaikaisen Kosovon-siviilioperaation (UNMIK) takaamaa todistajansuojelua mutta että kyseinen suojeleminen johtanut siihen, että hänet oli sijoitettu eri puolille Serbiaa, muun muassa vankilaan. Nämä olosuhteet saivat hänet luopumaan vuodesta 2012 lukien suojellun todistajan asemasta ja pitämään parempana kotikylässään piileskelyä huolimatta tappouhkauksista, joita hän edelleen sai.
- 17 Maahanmuuttovirasto hylkäsi mainitun hakemuksen ja katsoi, että se oli ilmeisen perusteeton sen vuoksi, että hakijan itsensä antamien tietojen mukaan Serbian tasavalta kykeni tarjoamaan hänelle tehokasta suojaa, ja että senkaltaisilta uhkauksilta, joiden kohteena hakija katsoi olevansa, suojeleminen oli pääasiallisesti alkuperämaan viranomaisten tehtävä.
- 18 Maahanmuuttovirasto päätti samalla, että A:lla on velvollisuus poistua maasta, ja päätös oli välittömästi täytäntöönpanokelpoinen sen vuoksi, että oli ilmeistä, ettei turvapaikan saamiselle ollut perustetta, eikä A esittänyt oleskelulupahakemuksensa tueksi asiassa merkityksellisiä perusteita.
- 19 A haki muutosta kyseiseen maahanmuuttoviraston päätökseen Förvaltningsrätten i Malmö – Migrationsdomstolenissa (maahanmuuttoasioita käsittelevä Malmön hallintotuomioistuin, Ruotsi), joka lykkäsi maastapoistumisvelvollisuuden täytäntöönpanoa.
- 20 Mainittu tuomioistuin pohtii sitä, miten on tulkittava direktiivin 2013/32 31 artiklan 8 kohtaa, jossa, luettuna yhdessä saman direktiivin 32 artiklan 2 kohdan kanssa, annetaan jäsenvaltioille oikeus hylätä tietyt hakemukset ilmeisen perusteettomina.
- 21 Näissä olosuhteissa Förvaltningsrätten i Malmö – Migrationsdomstolen päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Jos [hakijan] hakemuksessa [antamia] tietoja pidetään luotettavina ja päätöksen perusteeksi kelpaavina mutta kansainvälisen suojelun tarpeen toteutukseksi riittämättöminä siitä syystä, että viranomaissuojan tason voidaan [alkuperämaata koskevien] tietojen perusteella arvioida olevan hyväksyttävä, onko hakemusta uudelleenlaaditun direktiivin 2013/32 31 artiklan 8 kohdan nojalla pidettävä ilmeisen perusteettomana?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

- 22 Kysymyksellään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyrkii selvittämään lähinnä, onko direktiivin 2013/32 31 artiklan 8 kohdan b alakohtaa, luettuna yhdessä kyseisen direktiivin 32 artiklan 2 kohdan kanssa, tulkittava niin, että sen perusteella kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta voidaan pitää ilmeisen perusteettomana pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa, jossa yhtäältä hakijan alkuperämaata koskevista tiedoista ilmenee, että hänelle voidaan taata siellä hyväksyttävä suoja, ja

- toisaalta kyseinen hakija on toimittanut riittämättömät tiedot, jotta hänelle voitaisiin myöntää kansainvälistä suojelua, silloin, kun jäsenvaltio, jossa mainittu hakemus on tehty, ei ole antanut sääntöjä turvallisen alkuperämaan käsitteen täytäntöönpanosta.
- 23 Kuten ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, maahanmuuttovirasto on hylännyt A:n hakemuksen ilmeisen perusteettomana sellaisen kansallisen oikeuden nojalla, jolla on pantu täytäntöön direktiivi 2013/32, sen vuoksi, että hänen alkuperämaassaan Serbiassa oli tehokasta suojaa ja ettei hän ollut osoittanut, ettei kyseinen maa tarjonnut hänelle riittävää suojaa niiltä uhilta, joiden hän katsoi itseensä kohdistuvan.
- 24 Näin tehdessään maahanmuuttovirasto on perustanut päätöksensä vastaavaan päättelyyn kuin se, josta säädetään direktiivin 2013/32 36 ja 37 artiklassa turvallisten alkuperämaiden kansalaisten esittämien kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten käsittelyssä.
- 25 Mainituilla säännöksillä otetaan käyttöön erityinen tutkintajärjestelmä, joka perustuu kumottavissa olevaan olettamana riittävästä suojasta alkuperämaassa, mutta hakija voi kumota kyseisen olettamana, jos hän esittää henkilökohtaiseen tilanteeseensa liittyviä pakottavia syitä.
- 26 Ellei tällaisia pakottavia syitä ole, hakemus voidaan hylätä ilmeisen perusteettomana direktiivin 2013/32 31 artiklan 8 kohdan b alakohdan ja 32 artiklan 2 kohdan säännösten nojalla, jos kyseisen tilanteen osalta – nyt käsiteltävässä asiassa se, että hakija tulee turvallisesta alkuperämaasta – on kyse tällaisesta hakemuksesta kansallisen lainsäädännön mukaan.
- 27 Yksi seuraus henkilölle, jonka hakemus on hylätty kyseisellä perusteella, on se, että toisin kuin on säädetty tapauksissa, joissa hakemus ainoastaan hylätään, häneltä voidaan evätä oikeus jäädä sen valtion alueelle, jossa hän on tehnyt hakemuksen, odottaessaan ratkaisua muutoksenhakuunsa, kuten direktiivin 2013/32 46 artiklan 5 ja 6 kohdan säännöksistä seuraa.
- 28 Tässä yhteydessä kunkin jäsenvaltion on määriteltävä kyseisessä lainsäädännössä tarkoitetut turvalliset alkuperämaat direktiivin 2013/32 36 ja 37 artiklassa sekä sen liitteessä I olevien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaan eli kansallisen lainsäätäjän on muun muassa hyväksyttävä luettelo kolmansista maista liitteessä I vahvistettujen kriteerien mukaan, annettava muut säännöt ja yksityiskohtaiset soveltamissäännöt, annettava luettelo turvallisista alkuperämaista tiedoksi komissiolle ja lisäksi tarkasteltava sitä uudelleen säännöllisin väliajoin.
- 29 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ilmoittaa tältä osin, että pääasiassa kyseessä olevan riidanalaisen päätöksen tekopäivänä – jolloin direktiivin 2013/32 asiassa merkityksellisten säännösten saattamiselle osaksi kansallista oikeutta varattu määräaika oli päättynyt – Ruotsin kuningaskunta ei ollut antanut edellisessä kohdassa mainitun kaltaisia säännöksiä eikä säätänyt, että siitä, että hakija tulee turvallisesta alkuperämaasta, saattaa seurata hakemuksen hylkääminen ilmeisen perusteettomana kyseisen direktiivin 32 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla.
- 30 On muistutettava siitä, että direktiivin 2013/32 johdanto-osan 11 ja 12 perustelukappaleen sekä 1 artiklan mukaan kansainvälisen suojelun myöntäminen perustuu yhden ainoan menettelyn käsitteeseen ja yhteisiin vähimmäissääntöihin (ks. analogisesti tuomio 31.1.2013, D. ja A., C-175/11, EU:C:2013:45, 57 kohta).
- 31 Jäsenvaltio ei näin ollen voi käyttää turvallisen alkuperämaan käsitteeseen perustuvia menettelyjä koskevilla direktiivin 2013/32 säännöillä säädettyä kumottavissa olevaa olettamana, ellei se ole myöskin pannut kyseisiä sääntöjä kattavasti täytäntöön niiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten osalta, jotka sen on annettava.

- 32 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen epäilyksistä, jotka koskevat mahdollisuutta katsoa direktiivin 2013/32 31 artiklan 8 kohdan nojalla, että hakemus on ilmeisen perusteeton sen vuoksi, että hakijan esittämät tiedot ovat riittämättömiä, on muistutettava, että kyseisellä direktiivillä on laadittu uudelleen direktiivi 2005/85.
- 33 Vaikka onkin niin, että direktiivin 2005/85 23 artiklan 4 kohdan g alakohta koski tapausta, jossa hakijan esittämät tiedot ovat ”riittämättömiä”, direktiivin 2013/32 31 artiklan 8 kohdan e alakohdassa, jolla kyseinen säännös on korvattu, ei enää mainita kyseistä tapausta.
- 34 Direktiivin 2013/32 31 artiklan 8 kohdan e alakohdan, luettuna yhdessä kyseisen direktiivin 32 artiklan 2 kohdan kanssa, sanamuodosta seuraa siis, ettei jäsenvaltio voi katsoa, että kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on ilmeisen perusteeton sen vuoksi, että hakijan esittämät tiedot ovat riittämättömiä.
- 35 Esitettyyn kysymykseen on näin ollen vastattava, että direktiivin 2013/32 31 artiklan 8 kohdan b alakohtaa, luettuna yhdessä kyseisen direktiivin 32 artiklan 2 kohdan kanssa, on tulkittava niin, että sen perusteella kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta ei voida pitää ilmeisen perusteettomana pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa, jossa yhtäältä hakijan alkuperämaata koskevista tiedoista ilmenee, että hänelle voidaan taata siellä hyväksyttävä suoja, ja toisaalta kyseinen hakija on toimittanut riittämättömät tiedot, jotta hänelle voitaisiin myöntää kansainvälistä suojelua, silloin, kun jäsenvaltio, jossa mainittu hakemus on tehty, ei ole antanut sääntöjä turvallisen alkuperämaan käsitteen täytäntöönpanosta.

Oikeudenkäyntikulut

- 36 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/32/EU 31 artiklan 8 kohdan b alakohtaa, luettuna yhdessä kyseisen direktiivin 32 artiklan 2 kohdan kanssa, on tulkittava niin, että sen perusteella kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta ei voida pitää ilmeisen perusteettomana pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa, jossa yhtäältä hakijan alkuperämaata koskevista tiedoista ilmenee, että hänelle voidaan taata siellä hyväksyttävä suoja, ja toisaalta kyseinen hakija on toimittanut riittämättömät tiedot, jotta hänelle voitaisiin myöntää kansainvälistä suojelua, silloin, kun jäsenvaltio, jossa mainittu hakemus on tehty, ei ole antanut sääntöjä turvallisen alkuperämaan käsitteen täytäntöönpanosta.

Allekirjoitukset